

MAGYAR Bányászok

THE HUNGARIAN MINERS JOURNAL VISITS MORE
THAN ELEVEN HUNDRED MINING CAMPS AND
MORE THAN FOURTEEN THOUSAND HOMES

HIMLerville.

KENTUCKY.

THE HUNGARIAN MINERS JOURNAL HAS MORE
SUBSCRIBERS THAN ANY OTHER THREE HUN-
GARIAN WEEKLIES IN THE UNITED STATES

Szervezett bányászok: jó éjszakát

America szervezett bányászainak jó éjszakát kell kívánnom. Fajdó szélrel és szelődő lélekkel írom e sorokat, de én nem tudok másról, mint azt, hogy bizonyosra vált a Lewis újra előretörése.

A jó éjszakát kell kívánnom, mert hosszú, sült éjszakák jelent a bányászoknak Lewis és társainak ártási töhészével való megvalósítása.

Ez a rávalóság, a régi vezetőknek ártási töhészével való megvalósítása azt jelenti, hogy Amerika szervezett bányászai helyeslik mindenben jószággyűjtést az utat, melyen Lewis és társai járnak.

Helyeslik azt a taktikát, mely kényesített vezetést el, mely a tagok létszámát szisztematikusan apasztotta.

Jószággyűjtés a megalkudo, a bányászok előtt való térdrehaladás politikáját és ezután is ugyanolyan politikát kívánnak Amerika szervezett bányászai.

Rát követhet-e más, mint éjszaka egy munkásszervezetre, mely ilyen utakon akar járni, mely ilyen politikát kíván?

A bányászok ezt az utat, melyen Lewis és társai járnak, oldalról nézve látni fel van kezdve a harcra, a szervezett állapothoz.

Amikor a tulajdoni társaság legjobban embereket állított az éle, a bányászok újra azokat az embereket küldték be a sztrájkba, akik eddig mindig csak azt bizonyították be, hogy alkalmatlanok a sztrájkra.

Az áprilisi alkalmatlanság, hogy először a más nem merek olyan reményekkel nézni, mint eddig néztek. Eddig még abban bírtam, hogy a bányászok új vezetők állítsanak az éle, akiknek elvárás, tudás és lelkesedése sikerrel tud majd a bányászok részére biztosítani.

Lewisről és társairól én nem remélek. Lewis lehet, hogy majd szerződést a bányászokkal, meg az is lehet, hogy a többiek között valamely egységet alapítva némi kerületek a mai bányák kapjait választott munkafeltételekkel, de ez, hiszgyek el nekem a bányászok, nem jelentene győzelmet.

Ez csak azt jelentené, hogy a mai állapothoz hasonlóbbá válna meg újra és ebből az állapothoz, én azt hiszem, már nem kérek a szervezett bányászok.

Mert mit áll a szervezett bányászok legnagyobb részének — ahol meg egyáltalán érvényben van a jacksonvillai szerződés — hogy papíron most tisztességes fizetést, ha a szerződés idejét nagyrészt munkátlanul ülőidőre vár?

Mit ér West Virginia szervezett bányászainak, hogy kilátók réz-sztrájk szerződést, mely biztosította a jacksonvillai fizetéseket, de amelyet azután felrúgtak a bányászok? És mit tett Lewis és társai, hogy éppen így tartották a bányászokat a szerződést, amit egyszer aláírtak?

Elrendeltek kudarok sorozatában fulladt részleges sztrájkokat, melyek csak arra voltak jók, hogy a szervezet pénze fogyjon, hogy a bányászok lassan, hogy a szervezet vezetői nem utalják a támogatást.

Konahua mező sokat szenvedett bányászai becsatlakoztak a Lewis köréhez dicsőítőjeiről. Ki mondhatná el, hogy bányászok töltötték ezekben, fagyban sztrájkban — hogy azután a végén az mondják nekik a vezetők, nemjen mindenki vissza open open munkára.

És ezt a vezetést kívánják Amerika szervezett bányászai továbbra is.

En mindig azt hírdettem, mióta ezt az útjagot csinálom és ezt hírdettem ma is, hogy a kisebbbányák mindig bele kerül nyugodan a töhöz négy akadályba.

En nem ilyen vezetést kívánok a bányászoknak. Ha azonban a töhöz ezt kívánok, én belengyom az alab.

És mert én mindig azt hírdettem, hogy a megvalósítást vezetőket, ha egyszer a töhöz megvalósítást, támogatni kell, én most is csak azt hírdettem. Támogassuk a szervezett bányászok útját, tekintet nélkül arra, hogy helyes-e politikájuk, vagy sem.

A kisebbbányák és a töhöz, hogy a töhöz indikációit kritizálja és mutatson rá a hibákra.

En töhöz telhetőleg ezután is ezt fogom csinálni. Ha hibák lesznek, rá fogok azokra mutatni, ha helyes indikációkat látok, azt is megírom magam.

Ne porlaskodjunk, ne marokkodjunk, fogjunk össze mindannyian a nagy harc idejére.

Világítsd azt a sorsot, amit a töhöz választott és ha jön az éjszaka rád, majd rajta lesznél, hogy az ne legyen tulajdonosan hosszú.

PAY FISHER ANDOR.

Lewis többsége

A bányászok hetek előtt hírdették már hogy a szervezett bányászok újra a régi vezetőségüket választották meg. Mi nem írtunk róla eddig, mert nem akartunk Mihl a szülőnek híreinek.

Most már azonban a szervezett bányászok hivatalosan kiadta a választások eredményét.

Ezek szerint Lewis összesen 173,323 szavazatot szerezett, míg Brophyra csak 60,661 szavazatot.

Alekhnek Philip Murray választották meg, aki 167,276 szavazatot kapott, míg ellenfele, William Stevenson csak 57,883-an szavaztak.

Titkár-pentárjuk Thomas Kennedy lett 148,999 szavazattal, míg keli ellenfele, John T. Sweeney csak 57,883-an szavaztak.

Lewis emberei, — a sok vezető és külön megfontolt — köztük nagy az erőm, mert ez biztosított részükre továbbra is a jó állapothat.

Most január 25-én lett ez a nagy konvenció, de hogy milyen eredményre vezetett, azt már majd kiderül, azt nem lehet előre tudni.

A delegátusok sorában jelentős számmal vannak olyanok, akik minceken megelégedve a mai vezetéssel és csak bizonyos rámutatnak majd Lewis és társainak hibáira.

Bizonyosan sokáig tart majd a legutóbbi választás előtti harciakodás, amikor az az vezetést lapjait használták, hogy Lewis és emberei saját maguk mellett való kordokadásra.

Nagy vitára lesz kilátás, főként személye körül is, a kinek a mai napig szisztematikusan helyezte a szervezeten.

Az új szerződés és az új utakról kiki a bizonyosan nagyobb viták lesznek. Beavatott helyekről ugyanis olyan hírek szűrődnek ki, hogy Lewis hajlandó bizonyos engedelmességre a munkafeltételekben, ha a mai fizetéseket adnak meg az új szerződésben.

Ezek a munkafeltétel engedmény azonban egyenlők kisebb fizetésváltozásokkal.

Nagy tábor lesz a delegátusok között, akik Lewissal személye körül van, hogy amikorra a keményen bányászok strájkjait, nem hívta ki a puhászenbányászokat is harcba, hogy akkor lett volna az ideje a bányászok helyzetének tökéletes rendezésére.

Az a mulasztás nagy büntülést rója fel Lewissal. Ez azért is nagyon előtér, hogy az új szerződést meg az új kotta meg, hogy az a puhászenbányászokkal egyeztetve járjon le.

A közép államok bányabáráinak hadüzenete

A Közép Államok, Pennsylvania, Ohio, Illinois és Indiana államok szervezett bányászainak fizetésesegélyi bizottsága (Wage scale committee) gyűlést tartott a múlt heten.

A gyűlést összehívta a fizetésesegélyi bizottság, de nem közölt a bányászokkal részleteket, hogy miről akarnak tárgyalni.

Emiatt különösen az Illinois és Indiana államokbéli bányászok szürekkel, akik amugy is valami nagy szerzetben élnek pennsylvaniai és ohioi körülmények.

A közép államok szervezt ugyan egyezs van köztük, az igazság azonban az, hogy a sztrájkok megvalósítására.

Indiana és Illinois ugyanis nem akarnak végzetlen ügyményben harcolni a szervezett ellen és hiába többek hangja kifejezett is az, amit előzőleg a pennsylvaniai delegátusok nagyon rossz néven vettek töhöz.

Pennsylvania és Ohio ugyan is mindenképpen és minden áron le akar számolni a szervezettel nem bányák akármilyen hosszú lesz a harc, akárhol kerül a harc, akárhol akarnak a szervezettel — ha az nem hajlandó olyan szerződést békén, semleges — bányászok akarnak dönteni.

Illinois és Indiana más vélemények vannak. Az ottani bányászok azt mondják, hogy nekik is máskor az érdekeik, meg az is olyan is pennsylvaniai bányászainak is, éppen ezért ők nem hajlandók követni követségüket átközlésben.

Az Illinoisi és Indianai bányászok azt mondják, ők azt hiszik, lesz lehetőség arra, hogy egyezségeket kössenek a szervezettel, mert — szerintük — a szervezett vezetői kárak a munkások érdekeinek pontjainál voltatlanság.

Természetesen nem tudhatjuk, hogy a bányászok mi az alapjáték és a hitüket és mely pontjait az a fennálló szerződés, melyeket a szervezett vezetői hajlandók megvalósítani.

Amellett, csak nagy nehezen sikerült a toledoí gyűlésben is és nem volt olyan egyezs, mint a gyűlésről kiderült fizetéseket az új árakig hitet.

A gyűlésen nagy vita folyt lefelet, hogy tulajdonképpen elmenjenek a majd a bányászok február 14-én Miamiba. Voltak azonban, akik azt az álláspontot képviselték, hogy csak abban az esetben menjenek el a bányászok megbízottai, ha a bányászok vezetői

előre kijelentik, hogy hajlandók a mostani szerződésben biztosított fizetéseknél jóval alacsonyabb fizetéseket megfizetni.

Gyótsd azonban az a csoport, mely minden feltételt nélkül el akar menni Miamiba. Azok azt mondták, hogy nem lehet a bányászok vezetőitől elvárni, hogy előre hozzák nyilvánosságra elhatározásukat.

Nagy vita volt azután afelett, hogy milyen fizetéseket ajánljának majd Miamiban.

Az Illinoisi és Indianai bányászok azt a felfogást képviselték, hogy a jacksonvillai szerződésben biztosított fizetéseket ugyan valamely kétszázszázalékos emelés mellett kell ajánlani, azonban ha a bányászok ennél kevesebbet nem akarnak elfogadni, akkor szerződésnek a régi fizetéseket kell — és a munka feltétellel — versengeni békén a vállalkozásokkal, melyek köztük a bányászok felelőseinek.

Az ohioi és pennsylvaniai bányászok képviselői valószínűleg megerősítették azokat, akik ezt az álláspontot képviselték és voltak közöttük olyanok is, akik a bányászok megakarták, hogy negyven percentes bérhátról álljanak.

Természetesen ezek csak lapjait, de maguk sem hittek, hogy ilyen álság bérhátról álljanak.

A végén azután meggyőzték az ohioi és pennsylvaniai bányászokat, hogy követeljék a munkabéreknek felele meg.

A tisztelt bányászok azt hírték, ha ezt el tudnák fogadtatni a bányászszervezettel, akkor aztán minden rendben lenne, mert éppen olyan munkabérek fizetnének, mint amilyeneket ma a szervezettel bányász fizetnek.

Ezek a bányászok elfelejtették, hogy ha ők a mai szervezettel békén kezdenek fizetni, a szervezettel bányák hamar meg lejjebb vágnak a bérük és újra csak versengeni kezdenek a szervezett bányákkal. Nagyon hamar megint előadhatná az a személy, mint a szervezett bányák.

Ez tehát nem egyáltalán az a bányápar nagy betétség.

De a szervezett — kétségkívül — nem fog belemenni ilyen szerződésbe, mert nem lehet békén.

Mert miért tartoznak a bányászok a szervezettel, ha a szervezett bányászok is csak azt a fizetést kapják, amit a szervezettel bányákkal? Akkor igazán nem lenne érdemes semmiféle munkásszervezettel tartozni.

A Közép Államok bányászai egészen bizonyan reválják, hogy csak nagy hírtelen hozott hasznuk.

tározatukat és hajlandók lesznek ők más feltételek mellett is szerződni. Különösen az ohioi és Indianai bányák vezetői és a bányászok vezetői. Ezek ugyan álságosak voltak a toledoí gyűlésen a töhöz határozatának, de biztos, hogy nem fogják megakartani erősen kötni ahhoz.

Közép Államok bányászai ugyan erősen kötni ahhoz, hogy a bányászok vezetői, de valahogy mostanság megse olyan hangokat, mint pár hónap előtt voltak. Valahogy leküzdödhöz lettek.

A fő baj, azt hiszem, az egyezs körül van. Az ohioi és pennsylvaniai bányászok most nagyon reménykednek Woods kinevezésében, ami azt is jelentené, hogy ezeknek az államoknak a bányái nemcsak a west virginiai és kentuckyi bányák elől szednék el rendelkezéseket, hanem az ohioi és Indianai bányák elől is. Hát békén is szarnak egy kis baj.

És aztán máshol is van egy kis baj. A bányászok a bankárokat biztatják nyomást gyakorolni az államok ellen, hogy strájkok esetére állítsanak áll majd rendelkezésre a pénz, hogy a bányászszervezet elpusztítsa hássák.

Most, amikor "már erősen követték az idő, hogy az igazságot be is kell váltani, sok utat találhatunk a bányászok által feltárlottak a bányászok szövetsége, a melyek azt mutatják, hogy ezeknek bankárokat, akik ugyancsak fognak elfelejteni igazságot.

Pénzük lesz a bányászoknak ennek dacára is, de nem annyi, amennyire ők pár hónap előtt kezelték. Azért meg mindig függő lesz az új rendelkezésekre pár hónapig tartó harcra.

A következő hetek megmutatják majd, hogy fenn tartják-e tartani a Közép Államok az egyezsét, vagy inkább hál a nagy szövetség.

A bányászok hallatlan előrelépést jelentenek, ha külön bányák Illinois és Indiana, külön Ohio és Pennsylvania, mert ott Illinois és Indiana megkötötték az egyezsét, a töhöz államokkal is gyorsabb lehet a boldogulás.

A toledoí gyűlésen kapcsolatban perre a töhöz lapjait ujjak alkalmat találtak a szervezett célt való erősre harcba. Újra kizsákmították az egyezsét, hogy még száz percentes fizetésig és a mennyi-vel többet keresnek a bányászok mint a más iparágak dolgozóinak.

Azt persze elfelejtik a töhöz lapoknál, hogy a bányászok aztán fizetéseket nem éppen arányban drágítottak fizetéseket a korszakok során, hanem az államok fizetéseket is az államok fizetéseket.

A bányászok gondolatok arról, hogy a bányászok nem maradnak soha a keresetnél.

MAGYAR BANYAPLEZEK MESÉI

MEZTELEN LELKEK

(Folytatás)

— Bill, hallod-e Bill! Erre mentsz azonnal! — suttogta remélkedően.

— Hát azsi! Szapart! Iovv! Vagy! azna! a vagsz! jár a levegőben — vette elő nagy helyén Bill.

— Dehogy anaps, dehogy! Nem jár! erre régebben affle boldog halandó! A bormentés kigyó szaga az. Ismerem. Oh! ha csak a kúttára hát bele a márd! ha izenék márd! Erred a mentsz aszati, mindjohán kúszdél! — sugdosta Will és ezalatt jól ászdélgoltte két uja közt a zöld leveleket. Bill kúszdésben tet azalldól! Valóban a borszag mind dig erdőben dől az orráé.

Elváltunk, nyugte kúszdésben. — Mit tegyek Will, tanácsolj, segits! — Cusasz! szét óvatossan a földre, fekdj! hajra, hallgass és aludj! — jass! a furcsaság bajtárs! — Hasonlít tesz az is. Alvó embert nem bánt a természet.

— Isten nevében — sóhajtott Bill is ráköszönt. Szét fogdott, szuszogva csúszott a telegraf oszlop mellé a földre, majd pár perc múlva dörgő horkolással már aludt is.

Will nem követte a példáját. Elmelkedve szedgette össze mindamag megleheteket, amiket Polly számára gyűjtögetett a amelyet rövidesen elő kell a lass-erek lenyának adnia.

Polly a tanya felé lovagolt. Zavaros gondolatoknak harca dúlt a lelkében. Egyáltalán homlokemeltet a föld felé, a kúttal keltek benne csúszás a tépik, mártak, taposnak felizzott szelét világít. Eme vágat és váltakozó mélytelen kúszdés közt csupán egy érzése maradt állandó: olyan volt az agra, olyan fájóan, mint a méh, mintha valamely brutális újszeli jelszakra volna a mintha vérző szel társongya a kemény útszél helyén.

Oh mennyire szeretett azt az erőt, azt a legyőzhetetlent! Azt a fenséges embert embert!

Szerette. Szerette. Szavai, amelyek felekedtek voltak az éjszákak, a Sacramentó előtti szavai — fülbe csengenek azóta. Azokban a hús habokban édes lenne aludni. Feledett talán ottan... Feledés a nyugalom. Immit csupán erre vágott az 6 szerény, megcsalódott, ánsztó szív.

Érdemtelten szeretett, aki nem tartott tá többre a szerelmét, mint bármely újszeli szókak. Oh, a gyázolást! És megcsuk me a védtetés, a bűntudás, a válla ellen... Minő becsületlen! Utáljai! Ezer aszerti, szenvedélyesen szereti mégis.

Hirtelen Ágnes, a simogatón lapaodott az emléjébe annak a gyermekről, hirtelen éretni. Fűz felenged, hódolatlanság visszedőlt. Emlékező gondolatok, önkéntes szabotázsa, amellyel Pollyt elote kerülvé avatta... Édes zével fölött úszó vívdobás az a dal. A forró szerelem dal... Majd színdüsz-

szonancikának vágódott az érzései kös, hogy Weyleser Polly urleány, okos, művelt, egész egyéniség — amasz pedig. Nos, amasz kiscsoda vajjon?

Igaz, hogy az is jobb családdal való Texasi jómódú polgár volt a szülői. Csupán a mostoha körüljártnak, a véletlen aszszelvé sorodott át erre a pályára; de hiszen itten is nap-nap után belőn nyúzódt! Black Bull erős, nemesebb érzésű, híres volta minden tétben. Ugy kormányozta a minderre kész deszperádok, mintha megkoronázott uralkodónak volna. De mindamellett Weyleser Polly nem aludhatott meg egy hardtú elől. Benne még él a lángol a női büszkeség, a mely a minden harcban nem hajol még a nemtelenség. Leány, önmagát nagyvratol, aki nem érz mindenfelett valónak a nyers férfierő hatalmat. Nem vonsza a vad, szűk vágás varázsa. Féláldoz en nek még a gondolatát is!

— Dehát... Miért szereti mégis? Miért kinozza erre gyötrelmes szenvedelm? Tanácsoltam, szart, ide-oda dobált vonzárdeszt! Végül mégis a minit kúszdésben érvényre a lelke!

Anyám, édes anyám, miért halltál meg oly korán!

— Az anyja meg tudta volna érteni a kúszdés... Tanácsoltam visszatérni a valami mélyvégsen bántóan! Mics csupán a prairie volt az 6 anyja. És a prairie hallgatott.

Várt. Fenséges nyugalomban, siri csendességben várt. De valahol váratlanul megmozdult, valami fűszél hajd zavarás azt a nagyváros csendnek csúszott meg... Mintha a telegraf póznát fűrészelte. Ott, azon a tájon, a hová Polly a megfűződött, a kövér Bill és a sovány Will szigorú parancsal kíméltetésen állított.

A leány oda lovagolt a vasúti töltéshez. Szörnyűségét fekdj a tatra, a hold világ nem tört meg keresztül az éjszaka fekete hullámain a Mustang fölfele kúszdésnak nagyot ugrott, visszahódott egy formálisan gömbölyű, tömeg elől: Polly leugrott a lováról, élesen haragrádottuk me a dűheben berugott a horkoló formáltságok.

— Micsoda szellemes fickó! — sziszegte az éjje szél! Will felé, aki nagy sebtel kapta el a Mustang kántásját. Aztan rendtelmek ide benneteket, hogy vizgázzatok minden legkisebb mozgást! — és lám, társad, az orótlán elaludt!

Ugy megragta, a horkoló szörnyeteg, mire Will rémülten kapott a megrogtó kezétrehez a akkorát ordított, mint egy vad bűlöny.

— Segítsé, Will! Segítsé! Megmari a bormentés kigyó! Segítsé!

Yakában két kézzel kapkodott a levegőbe. Polly rájött, megrogtó mor-

— Jer, menjünk innen. Társad, úgy látszik, elitta az eszt. Tökérkez. Hagyd aludni az izsakos dzsindót! És meséld el nekem, mit láttál, mit hallottál... Mit mondott Black Bull, amikor Friscoból a fényképeket megkapta?

VIII.

— Mr. Allan! Mr. Allan! Mr. Allan! Jack Allan lezaratult a kupa ablakát. Nyugtalannal nézett a tekintet az elhagyott kis Államokban. Ki keresi őt? Ki az, aki nevét kiáltja, mit akarnak vele?

— Mr. Allan!

— A kálkás küzedett. Allan visszaküldte: totta: — Halló! — Szódn! akart Gracenk a hogy hátrappillott a lánya, észrevette, hogy az elemlyosa az álom. Elbámult. Az édes-héves még az előbb milyen nevelésen csacsogott és lám — pár perc múltán már alszik! Ugy lehet, túlságosan kifáradtatta az utazás...

— Mr. Allan! — A megcsalódott mellé állt a kálkás és valami sürgősen felé a papírt lengette a kezében. Kérem, fontos közölném.

Jack Allan a sürgősen felé a kálkás, az ember azonban hátrább lépett a hivatalos komolysággal mondta:

— Kérem, jöjjen az iródba. Feleletet kell majd írnia, Mr. Allan.

A fiatalbort kellemetlen érzés bántotta. Sajnálta csak egy percre is egyáltalán hagyni Gracet... De felkeltem sem merre hisz az elcsúszás, nyugodtan aludt. Leszállt a kővetve a sürgősen embert. Vajjon ki keresi? A bányagazdátja tén? Vagy... Hirtelen balesetjem csapott rá, világgom, akár az ég villámaként: szinte megdöbbent, tud a valami furca kép az út... amely neki, a medvevárj álltának, ismeretlen volt eddig: a Mustang levegő lépett le a hacsakdó egy csoport farmer mellett, akik közönyösen nézték végig a sápadtan, izgatottan, nehezen mozgók.

Egyre, valamikor régen érzett ehhez a különös szörnyűséghez hasonló érzést, nagyobb sztrájkolás lejárása után, pár perccel előbb, hogy az utazó befeludott egy mély rögtör: holmi utóálló munkások lesből rádobta a gépkocsit, megkérte, hogy szándékos "autóbalaszt" idézzenek elő s így a szavazóban halázhassanak!

Összeredte az energiáját és gépiesen állott meg az emberrel szemközt a peronon. Ezen sőtjeleztet agra felé, a nyugati érzék tintegetés enklajerült a látókörben, de még a bírt a világot ide-künn le azt a papírt, amit átadja "költeménynek" nevezett. Miért nem mondta, hogy sürgő? — futott kérdésem Allan észébe, hogy minden kezdett bele az írás ki betárgozás.

És amig olvasott, úgy érezte, fokozatosan nehezebb-nehezebb lesz a lélegzése, halántékain szétáprátság lüktetnek az

erek, a vére forrv-forr a izó láva gyantán égelt agyának velejét...

"Ha annak Misa Williams Grace elte kedves, akkor ne próbálkozzék a holteinek átkutatásával! Misa Williams egy ladyt megölt! bűnműködés részese! B. B."

A helyen földbogyókezesen állott egy allyban. Tágra nyúlt szemmel mérte pillantások megrögzött a papírjára. Körülte tüzös karikák halogtak, dűng kálkák közt foregokt-mozogtak a szétvált szőlő me a erős útszel suttogtak valamely zűgözűbű bűdelmelem. Minden útszel tömpán konokt a fiatalságnak fölfele: Williams Grace elte... Williams Grace elte... Megrázkodott, fölémlte a fejét az ember előtt. A föld nyelte el talán? Vagy párbesz váltott az belevélre a le-hanyvált sötétbe?

Amig Allag látható mordoltságosba dermelen békétta dőse a szörnyű meglepetés, percek teltek el csupán. Ádam örök kevaló volt az a néhány perc. Leirhatatlan idek rohogtak el felette ebben az örök-kevalóban, világos oszámokban, töv-kálkák a kálkás és valami sürgősen felé agra elalt, ezer szenvedés, ezer halál közt, remélt Golgothán.

Bellátta: örök kőnek csapnak térs darabokra bűdelgősságok rődsza palástjait...

A pályához előlt puffogva zárt az utrakész vonat. Gözgépe bálna fűtőgolyókat lökdöntött feleke törköblök; lengő párákigokt, amelyek a levegőbe nyúlak, szétváltakoztak, semmivé foszlottak, mint az a kálkás és valami sürgősen felé agra elalt, ezer szenvedés, ezer halál közt, remélt Golgothán.

Bellátta: örök kőnek csapnak térs darabokra bűdelgősságok rődsza palástjait...

A vonat elindult. Lassan, megrögzöttan, mint az igálmass szőlő, mint a kálkás és valami sürgősen felé agra elalt, ezer szenvedés, ezer halál közt, remélt Golgothán.

A vonat elindult. Lassan, megrögzöttan, mint az igálmass szőlő, mint a kálkás és valami sürgősen felé agra elalt, ezer szenvedés, ezer halál közt, remélt Golgothán.

A vonat elindult. Lassan, megrögzöttan, mint az igálmass szőlő, mint a kálkás és valami sürgősen felé agra elalt, ezer szenvedés, ezer halál közt, remélt Golgothán.

A vonat elindult. Lassan, megrögzöttan, mint az igálmass szőlő, mint a kálkás és valami sürgősen felé agra elalt, ezer szenvedés, ezer halál közt, remélt Golgothán.

szaldágni viese horkolnak a kupa elől, búvá a fű kezűből egy felt pihant a fű felé kúrtierte; pár pillanatt múlva már aludt... Még arra nem ébredt föl, hogy haragsza kihalják Allan nevet...

Nemder világn volt, éreztetlen világn. Örögi ésszel kigondolt cselekvés! Faradt léptekkel botorkált be az Állomias iródba. Odabenn a sürgősen szűkkelők egy hivatalnok foglalkodott. Búvá ágyvala nedvegett! Allan feldult arcbá. Semmit sem tudt semmi. Természetes. A halál mesterei kezük köztük csomók. Kegyetlen bizonyossággal rohanat rá az a tudat, hogy tehetetlenül áll az ismeretlen ellenesség szemközt... Sae egy, egyetápráztott szegélyen ársos foregott az óriás malomkeréknek, nem bírták egyetlen gondolatba sem belápní.

Egy ember akart meg Allan előtt. Mintha mondani akart volna valamit neki, alig észrevehető feléje biccentette a fejét. A rongyos, csavargó kúszdés, megé bicecent a pár lépés előre ment a pályához hűzován.

Allan megérte a tükös hűvű feléjét és akarat nélkül követte a toptony embert; akár a vízföld, aki még a szalmazsáka is belekapaszkodik.

Ahogy távolabb ért az épületől, az ember megállt, félénken körülnézett a szűn hirtelen kőmozdulattal mutatót észak felé.

Allan stempijára rámeredezett a rejtélyes mozdulatra. Az ember a raktár falához hátrált a megint óvatossan nézett szerszámok.

— Mr. Allan! — kérdezte alig hallhatóan.

— Én vagyok. Mit akar?

Allan nem érehte az egész dolgot. De nem éredekelt a megérésére. Mink? Mit tudna őráni mondani az a nagy-óra, novány kösöz. Hízen őt többre semmi nem érdeket mári Grace elvcszt!

A rongyos alák megint kősz hajolt a fűtal emberhez. Megint ésszel fele muta tott.

— Ott hét mérföldnyire innen fekszik Kingstown: a városnak nyugati végén, a fotelep épületén túl van Hodgkinson. Tón szalonja. Érti?

Allan rácsodálkozott a csavargóra. Mi köze neki az, amit ez moslan bezezt?

— Ha derekasan kilép, három óra alatt odáér... Jöjjen ma este a szalonhoz! Heinsz reggel előtt ugyem mehet onnan tovább.

Ki az ordog? — tört ki Allan túrelmetlenül, idegesen.

Az idegen fölémlés piskos mutatóuját, intően, remegően tapasztotta a kezét ajkaira. Hátkan morgogta:

— El ne áruljon! De feltehetően jöjjen oda ma este. Biztosan tudom, hogy őt ott helyezte el éjszákra a lady... Én is ott leszek. Meg még más is... Meglátjuk...

(Folytatás a következőkben)

A LOGANI NAGY HARCOS ÚJOSZABJA ISZABADULT

Edgar Combs nevé bányász, aki az 1921-es logani nagy harcok színpadja volt, ki szabadtól börtönből.

Combs a Logonai szomszédos Boone megyéből indult a logani nagy csatába és ott fogták őt is a sok más társával a logani hegyek között.

Gondatlanság Az Egészség Körül

Constatáltság az ércsével, gondatlanság az egészségre kár, ez az, ami az a kártevéseket okoz. Ez a kártevéseket okoz, maga az egészségre kár a táplálékoknak a vért valószínűleg fűg, melyek vitaminoknak gazdagok.

Constatáltság az ércsével, gondatlanság az egészségre kár, ez az, ami az a kártevéseket okoz. Ez a kártevéseket okoz, maga az egészségre kár a táplálékoknak a vért valószínűleg fűg, melyek vitaminoknak gazdagok.

Eltűt egy fehérvarga állat, mert ráfogták, hogy ő dől a le meg John Gore deputy шефет.

Gore kormányzó azonban büntetését 11 évre szabtotta, így, meg most azt a hátráló volt, hogy bányászorvost a Labor Federation vezetőinek korbánszárba elengedte.

Csok bajtárs most Moundsville-ben van családja közele, de határozott szándéka, hogy

Kentuckyban a Big Hollow Coal Co. egy elhagyott bányát nagy mértékben felújították, ahol állt. Előbb azt hitták, hogy a moonshinerek utítottk tanyáik a horgász bányában, meg később aztán megállapították, hogy tüz ott ki a bányák.

Vízrel próbálták a bányát elönteni, de olyan nagy gőz fejlődött, hogy közel se lehetett menni a bányához. Aztán bariakodni próbáltak és így akarájk a tüz kioltani.

UGJINT BANYÁT NYITNAK NORT-DAKOTÁBAN

Northern Lignite Coal Co. Benedek mellett egy új bányát nyit, melynek afaftja 250 láb mély. Hármon ligite réteget akarnak egyszerre bányászni.

Northern Lignite Coal Co. Benedek mellett egy új bányát nyit, melynek afaftja 250 láb mély. Hármon ligite réteget akarnak egyszerre bányászni.

ÚJ BANYÁK NYITNAK ILLINOISBAN

Coffeen, Ill.-ban a Coogrove Meighan Coal Co. a közeljövőben befejezi a ahaft és típi javítási munkákat és újra megnyitja a bányát.

William Hale afaftja a Henriette bányát Edwardsville mellett és őremen akarja azt tartani.

A Tazewell és Champion bányákat, melyeket most építenek, szintén meg ártatják nyitni. Ebben a bányában egyelőre vagy 50 ember kap munkát, de ha teljesen készen lesznek az építési munkálatok, vagy 150-200 bányász jut ott munkához.

Csökkent a szerszámok száma a Ohioban

LEÉGÉTT COMPANIA STORE

Short Creek Coal Co. nagy bányát Duran-Wood, Ohioban leéggett. A társaság kárát körülbelül 45,000 dollár, mely azonban biztosan utján megérül.

Short Creek Coal Co. nagy bányát Duran-Wood, Ohioban leéggett. A társaság kárát körülbelül 45,000 dollár, mely azonban biztosan utján megérül.

SZINELVADÁSOKRA

TANCMULATSÁGOKRA, BÁLÓKRA

MEGHÍVOKAT

PLAKÁTOKAT, BELEPŐJEGYEKET

ÉS LUMNY-TICKETEKET

LEVÉLPAPÍROKAT, EGYÉBT

ALAPSZABVÁLYOKAT ES

BÁRMILYEN MÁSI NYOMTAT-

VANTOKAT SZÉP NYITTEL

REN ES PONTOSAN SZÁLLIT

A Magyar Bányászlat Nyomdája

